

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

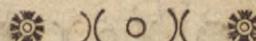
This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

nung, dadlar och dysika leksaker; hvar til somliga tilade en Romersk Skilling: och synes af altsamman at de gamle Romare, som förmödeligen ej varer barnslige, med dessa små-saker utmärkte den uprifftighet och okonstlada växende, som segrat ibland Medborgare. Ovidius gifver flera orsaker vid handen i sin Poetiska Almanacha för Månaden Januarius. Sedan Rom samlat all verldens statter, steg öfverflödet Nyårgåfvor, som gingo i Theodosii tid til förgylt högtidet äril och 5 gulddenningar. I koppar-Sillingen, som brukades i början, stod et stepp på ena, och den twåhöfde Janus på andra sidan. Ut denne Mäguden ofrades salt och mjöd och litet win, utom röfser. Hans hedernamni kallade öfwer hela Romanen hörde Consivius i söder, Quirinus i norr, Patricius i öster, och Clavius i väster. Böner och sånger foglarop och flera spåkonster komme ej i förgätenhet. Jupiter med sin Soneson, Aßkulapius, Läkare-guden gingo och del i glädjen. Men detta utgör allenast liter drag af deras andeliga högtid. Största pragten tilskrives med rätta Borgmästare-Invigningen. Romerska folket strömade tillsammän vid Capitolium och lyste i spingande mha kläder, anförde af Borgmästarne, som prälade med Purpur. Hwad wil jag tala om deras yror och knippor, och de almånnna frögtteken, jag menar Lagerbladen, som fästes både vid bref, lantsar och pilar. Man hade så stor affly för alla sorgetankar, at ingen fick straffas på den dagen. Hvarföre de förste Christine funnat med all säkerhet he gå sin andage på Nyårsdagen: en dag, på hvilken andra Folkslag funnet sig ofta förslagna, at angripa hemsive de Romare.

Fortsättningen följer härnäst.

N:o 2.

Gotheborgska Sagafinet.

den 8 Januarii 1759.

Kungen räkne Aunes dagar!

Thronen stå befäst med Lager!

Kronan bliſive Prinsens arf!

Pennan bruks! Plogen föres!

Klingan wördes! Kolar föres!

Så befrämjas Sverges Larf.

I innu hat jag ej lärt, at skåra rått til en Wekoſteſe. Hmnet wid Nyåret fans wid tilpoſningens för viddlyfrije; och icke dristade jag regalera Min Läſare på en gång med et helt Ark: arbete, om icke plåga, för en half månad at läsat. Så wida Nyåret warar änna, kommer jag i dag med resten af förra Avisa.

Lekar och Fådespel moro ej owanliga Nyårsfånkär i Hedentima; och gäſwos undertiden i Kejserliga Palatset: hvarför icke en gång Julianus, hatare af slik täſånga, frikallat sig från en sådan förnödelse. På Nyåret hölls desfutan offentliga förbörner för det almånnas wål: Romerska Råder styrkte med Ed sina Slutade goromål, Soldaten swor fana å mno, och ingen förestalle sig, at en så glad och betydande dag gäde utom prägtiga mältider och högtideligt rus til ånda. Låne wi öronen åt Christine Scribenter, så stadtade

X

dår-

dårtapen ej hårvid. Masquerader speltes i hval Bondeby, ansigtet solades med flit, och man såg nära agtiga männejor förskapa sig i få och wildjur. Karlar blefvo qvinnor, och qvinnor spökade som karlar stora färpelar, och lante et huswud af willa djur, siko sā förfuistigt som deras eget. Dessa upptāg stadnat ej innom Hedningar, utan spridde sig beklageligen Christna fästkapet, och ånda til Kyrkan. Styggelsen gick sā långt, at Nyårsdagen blef åndteligen kallat Dåre - Högtiden: i hvilken Munkarne skapade en ke-Biskop eller Påfve för dårar; hvarmed dese hellige Tokar må skäligen förstådt sig sjelfwa. Theologista Faculteten i Paris nämner i Omgångsbrefvet år 1444, huru dese Galningar dansat, som Arlequiner i Kyrkan under sjelfwa Gudstjensten, sunget oanständiga visor vid dansen, åter smör - bakelse vid altaret när Matwarden utdeltes, at förtiga flera forbannade upptāg. Vi lefwo åtminstone icke i så dunt, och lögsigen ogudagtiga tider. I affigt på förenåmda Stydaro hos Hedningar, hafwa de förste Christne hyft en billig affly för Nyårsdagen, den de väl med bönd och fasta firat, men för öfrigt kallat en Djefla - högtid. Omvisder har ock den i Januarii bliswet en offentlig Predikodag, som fåde namn af Christi Omvärelse, och fallas annars 8de dagen efter Christi Födelse. Det är svårt at säga, hvad tid denna ändring fædt i Christenheten. Nyårsdagen är hvarken ibland de äldsta eller maste Högtider hos Christne. Han räknas Mayntisa Mötets Handlingar af år 800, efter Christeligt tal, til de årliga Högtidesdagar. Men öfwo hela Christenheten lärer han ej bliswet almånt midtigen, förän vid Mötet i Leyden år 1244. Icke dēr-

min

mindre ses af Baronii Martyr - Listor, at 8de dagen efter Christi börd firats redan år 600, fast ovist, om Christi omvärelse waret et mål för Församlingens andagt. Man wet, at ålderdomen helgat Martyrernes äminnelse på den dagen. Kaste wi ögonen på närvarande seder och bruk; så finne vi qvarlefvor af Hedniska widfepesser. Mången födsar i dag med goda ord, och önskar sin näste godt, utan at tankat. Somlige gripa sig an med Nyårsgråfvor, hvilken synd likväl i sednare tider kommet nog ur moden. Någre fifta efter tilkommande Kyrko - Tabeller, och wilja vid första måneden låsa i Psalmbooken, hvem som skal dö eller giftas det året. Halm strös på golflven, och ju fruktostigare fötren fodras, ju rikare blir årsvaranten. Gemene mans Nyårsönskan lyder merendels så: Glädeligt, godt, nytt år! helsa och sundhet, fred och rolighet, och det lilla Barnet Jesus til Nyårsgråfva. Verserne, hvarmed Nyet lyckönskas, gå nära til asguder: Välkommen Nykong, välkommen Herr, med korn och kärne, med fläsk och med böste, och med godt korn om hösten. Men wi lenne sladdar - visor, för at höra, huru tilgår i Stockholm. Wore deras Majestäter i staden, så förswe jag, hvad som följer, i form af Tidningar ifrån Stockholm. Kläckan 4 i dag moros, skulle det då heta, omringades Kongeliga Hofvet af Guardet och Artilleriet. Två timar derefter lossades Mousqueteriet nya året til heder, hvarpå Hof - staten framträdde, och complimenteade på det underdåningartigaste sätt i verlden. Dessa Esterträbare lefwo Öfverstarne och samtelige Officerarne, tils åndteligen kläckan 7 Herrar Riksens Råd upkommo, at afslägga veras

deras underdåliga lyckönsningar. Sedan komme Kongelige Collegierne i sin ordning, med deras ledet Blad ha tjent til flera åndamål tilsförene, hvilka jag ej möter, alle så upstälte, at de eftersöte til Rangen bieh mitter nämna. Korteligen, jag blir hållad af alla med detta NB, at en god kundgörelse om ändring i Wexelfram- och återresa, kommo de Förmämre af Borges Tapet, hvarmed Föremiddags-Ceremonien slutades. I eftermiddag resa Ambassadeurerna och utrikes Ministrarne sakerat up, åsven de Förmämste af Konet. Alla Audience-rum i Stockholm stodo öpna i moros fräckan 5 til 7. Fordom war ej ovanligt, at helle Nyåret med almånt brak i gryningen, hvilket misbrufflöst genom Kongliga Förbud hämmat. Til sist märker Försattaren, at den i Januarii fallet in vro folständet i Ovidii tid, då solen och det borgeliga årt gjort en och samma resa.

Olärla Nyheter.

Dessa förskrifva sig alt jämt härifrån, och fodraret förspråk. En sådan Artikel är begärligare, at jag inbillat mig, och förråder mindre min, än den företalet omrörda smaken. Hela behageligheten dessa nyheter beror, så mycket jag ser, på tiden, orten och wanen: och ho wil måstra så herstånde saker. Jag svår wid hela mit Magasin, at det aldrig hedras af 20 förläggares ögon, om jag tar denna dräpeliga prydnaden der ifrån. Jcke des mindre ser jag srymfor i pannan på någre språnglärde Domare, hvilket det förtystar, at köpa kundgörelser för 3 Daler, och lösda nyheter ifrån torget. Utan twiswel åren I bedrogne, Witre Läsfare! Men myckenheten sätter ju lag fören Skrifware. Hela staden, om jag fål tro berättselser

eller, åska olärla Sanningar, och påstår, at dessa Blad ha tjent til flera åndamål tilsförene, hvilka jag ej hinner nämna. Korteligen, jag blir hållad af alla med detta NB, at en god kundgörelse om en ankommen Ladning, om en dosis af frista Östron, är smakeligare både för Patriotter och läkra Läsfare, än 10 förräffliga Lärdoms rön, som hvarken inflyta i deras cassor eller magar. Warer då välkomne, Skeppare och Sjöfarare, til lärda werlden! Välkomne med Edra rön ifrån afslagna orter, som undertiden waret vägtiga både i Handels- och Natural-Historien. Imedlertid förbehåller jag mig, at damborsta en del af de artigheter, som pryda swansen af detta Papper.

Kundgörelser. Et Skuldebres, stort 1704 Dal. 5 och en tredjedels öre S:mt, stålt af Nils Lundwall på Sedelhafvaren, och utgifvet den 22 Novemb. at betalas den 22 Decemb. förfledne, är för rätte Ågarren förlorat. Herr Lundwall gör mit Magasin den heder, som en offentlig Avisa, och låter almånt eftersöja denna Sedel; med förmadan, at ingen råtsinnig wil, och ingen bedragare kan häданester, betjena sig af honom: emedan Utgifvaren fål redan betalt summan, fast ej inlöst Sedlen. Skulle här någon bedragare å farde vara, lägger jag följande på hans samvete: "Den som syndat, honom ångre det: och den sig ångrar, han söke efters mögelighet, at göra det illa gjorda til o gjort. Han gifwe igen det han stulet, eller dö med de srymfare. Sådan är de Christnas Sedolära i den puncten.

Hos Herr Linde, Botkhällare wid Tysta Scholan är en wacker Sal at tilträda mot hyra; likaledes åtstil-

åtskilliga tapeterade Rum i Under- och Öfvervåning, belägna bort på Köpmansgatan i något Hörnhus. Ågarens namn har jag ej fått om händer, har fort minne: Jag har slaget efter det både i Hödels- och Lärda Glose-böcker; men til stor saknad den hushållande Werlden lärer det ej upptäckas inno-
g dagar, då tilsäckligare Documenter torde gifwas.

Korta Lärda Nyheter.

Jönköping. Skulle någon åstunda et lit- arbete, som under namn af Enighets oumgång lighet i Borgeliga samlefnaden utgivves ha- stades; så erhållas framdeles, efter stedd fundgörelse Eemplar på Skrifspapper mot 5 Dal. Kopparmynt förlag, hvilket Herr Notarien Kugelberg härstår emottager.

Stockholm. Här begåres likaledes Förlagfakaren Wessels, (bor hos Westerling) Handels- til en Bok, hvaraf någon början utkommet, kallad mannen Wahlqvist ifrån Uddewalla, och deß Bror Samling af äldre och nyare rön i Landbokhållaren från Carlscrona (bo på Källaren tre Hushålningen). Widare underrättelse härom sätter man Resande, men ej kunnat med alla Mercurialsta hjälpedor upptäcka mer än om Boken skal med första lemnas.

Göteborg. Almänheten gifwes och den ester- stein, boendes hos Baltzar Blecklagare på Kongsga- rattelse, at Bokbindaren, Johan Winberg är, efter enan. Han gör ibland annat Papper, på hvilket man lärd Resa til Stockholm, hemkommen med hela Läsförkrisver utan bläck och penna; Och torde hself innan båtre och sämre Lärdoms Kram, tilverkat i nyfåndt fort förfuruna sina nyttiga Mästerstycken.

Hufvudstad. Den som wil låsa Sagar om Tuppen, och Tuppen om Sagan, jämte Tankesökt och flera oumbårliga Skrifter, lossar med rema Dancosedlar den förbindelse, i hvilken vår hertige Winberg satt det Götheborgska Almåanna.

Korta

Korta Stads Nyheter.

Werel-Courseen. I Högtiden hvilas Mynt-Gudinnan: annars wille man helre se, huru Penningen hoppar och stupar hår på orten, än i Stockholm och annorstädés.

Utgångna Fartyg. Skepparne William Robertson til Isle of Man och John Erkeney til Camphier med Jern och Bräder.

Helsingör. Den 26 December ankom Eric Holm, från Bordeaux, destinerad til Stockholm, lastad med Vin.

Den 29 har Capitaine Grüner med Fregatten Postillon härifrån afseglat, och lärer löpa in til Götheborg, at först afsida närmare ordres.

Besande, som man wet, är Herr Hof-Quintaken Wessels, (bor hos Westerling) Handels- til en Bok, hvaraf någon början utkommet, kallad mannen Wahlqvist ifrån Uddewalla, och deß Bror Samling af äldre och nyare rön i Landbokhållaren från Carlscrona (bo på Källaren tre Hushålningen). Jag har sett flere Resande, men ej kunnat med alla Mercurialsta hjälpedor upptäcka mer än Undergörare och Konstmästare, vid namn Greisen-

Göteborg. Almänheten gifwes och den ester- stein, boendes hos Baltzar Blecklagare på Kongsga- rattelse, at Bokbindaren, Johan Winberg är, efter enan. Han gör ibland annat Papper, på hvilket man lärd Resa til Stockholm, hemkommen med hela Läsförkrisver utan bläck och penna; Och torde hself innan båtre och sämre Lärdoms Kram, tilverkat i nyfåndt fort förfuruna sina nyttiga Mästerstycken.

Sma Kyrko-Tidningar.

På nya Året är födde i Svenska Församlin- gen 3 Barn. Döde Källarmästaren Carl Didrik Schoff,

Schoff, Assistenten Heuwet och Jungfru Rydbergs
Wigde Volbindaren Daniel Lembke och Jungfru
Helena Christina Winberg. Desutan åro vid denna
hus - Församlingen födde 3 Barn. Omvist, om de
Nyheter kunna med all Historiskt noghet uppsättas:
heller har det fördt tillsförene.

I Värdags, som var Trettonde - Dagen, predikade
i Domkyrkan förrst Adjuncten Herr Olof Lindman
i Högmessan Adjuncten och Catecheta, Herr M
Hans Gedda, och i Aftonsången Stads - Commis-
tern, Herr Mag. Joh. Gadelius: I går förrst Herr
Mag. Gadelius, i Högmessan Herr Mag. Grimby
och i Aftonsången Herr Lindman. I Dysta
gården åro måst atid samme Arbetare, nämligen
rar Mag. och Pastorer Müller och Hempe: Likaså
vid Kronhuset, Herr Mag. Strömbom, eller dess
sunet, Herr Stephan Enander, samt Aftonsångs Prä-
kanten Herr Lind. Vid Domkyrkan märkes,

Herrar Mag. och Adjuncterne, Carl M. Montini
Lars Nordblom, detta Sjäfets Dom - Probst och
perlige Herde, Herr Doctor Ubechel. Hela Staden
honom, af helt andelig egennytta; fullkom-
mestållning til helsan, och förra upphäggeliga
Dessa Anmärkningar åro ej egenteligen uppsatte för
varande Läsare, som twifvelsutan känna Stadens
lige Wäktare: dock finner jag dem gamla vigtiga
fall en wittberömd Häfsdateknare skulle i dag om
år, til uplysnings af Svenska Kyrko - Historien, blott
genom dese Lappar. Jag hellsar tillkommande Brod-
i Umbete, redan i detta Seculo, med all den kärlek,
en Historicus äger för Sanning, och försäkrar, at
det lhus, som Kläckare och Spögubbar för mig upp-
da, skal årligen öfverlemnas.

N:o 3.

Götheborgska Sagafilen.

den 15 Januarii 1759.

Lärda Nyheter.

Paris. Vid nya året torde ingen förtycka, at
man talar något om et eller annat Stor - år, som hast
sina Omstiften endast i lärda Hjernar. Den som
wil läsa aldeles intet mer, än jag derom, kan slå upp
Memoires de Trevoux för Juliis Månad 1757, och
Pontoppidan om Werldens nyhet, item Schubert om
Werldens ånda. Som slägtinge med Mercurius, har
jag ju frihet at stjåla något här och där. Han gjorde
så silef, har jag hördt, så wida han snattat til sig hela
Öxerdrifter.

Det stora året, som Plato skapat, war en stor
lögn. När alla himlakroppar komma åter i samma
stålning, som de i Skapelsen ågt, då blir Stor - året and-
teligen fulmoget. Desse gamle Ståtare förstodo sig ej
återstålning til helsan, och förra upphäggeliga
på stjernornas rörelse - lagar, men trodde, at de wredo
sig från Öster til Wester, och från Wester til Öster
igen, likasom Planeterne. Om tiden, som detta hwarf
utgjorde, kommer ingen Hedning öfverens. Plato
höll Werlden för evig, och fann derigenom utväg til
många himla - år. Han tilslag hvarst och et 12000
år. De Stoiske Wise klöfwo här för år: omvist om
Volkr. har Siffror nog, at upptekna allas gisningar. Jag
lätter hela sal Kapet förlika sig efter behag, eller tråta i
Enighet. Et ännu större år omtalas hos de gamle,
och